

[Karen Thurøe Hansen.]

cialiteter, som dette lovforslag indebærer, men jeg er måske galt underrettet og beder i så fald ministeren korrigere mig.

Med hensyn til naturmedicinske præparater, som i de seneste år har været genstand for megen omtale, vil vi under udvalgsarbejdet sætte os grundigt ind i hele dette område og håbe, det nedsatte udvalg til undersøgelse af disse præparater er kommet så langt i overvejelserne, at undersøgelsen kan inddrages i diskussionen.

I relation til de bebudede udgifter vil jeg gerne stille ministeren et direkte spørgsmål: omfatter disse udgifter også en registrering af de sera, vacciner og andre biologiske præparater, der fremstilles på statens serum-institutter, og som retteligt falder ind under specialitetsbegrebet, men som hidtil har været undtaget fra registrering og kontrol?

Til slut vil jeg blot gentage, at min gruppe er åben over for forhandlinger om lovforslaget, men at vi på nuværende tidspunkt ikke ønsker at binde os nærmere.

Jes Schmidt (CD):

Jeg kan tiltræde en hel del af det, som de forhenværende ordførere allerede har sagt om dette lovforslag, og jeg kan derfor indskrænke mig til ved denne førstebehandling at komme med nogle få bemærkninger, da jeg går ud fra, at denne lige så vigtige som komplicerede lov har behov for en særdeles grundig og kritisk udvalgsbehandling. Det gælder især, da man inden for medicinens verden har at gøre ikke kun med anerkendte mediciner, men også med mediciner, hvor troen spiller en rolle, ligesom der findes præparater, hvor håndfaste økonomiske interesser og gruppeløst spiller en rolle.

Principielt vil centrum-demokraternes gruppe gerne give udtryk for den opfattelse, at vi har behov for en klar, en forståelig og en sammenfattende lægemiddellov. Hvad man så end kan mene om forslaget enkelt-heder, så må det vist siges, at det i det store og hele følger en fornuftig grundlinje.

Men når dette er sagt, så vil jeg nævne enkelte eksempler på ting, der efter vor opfattelse i hvert fald bør undersøges meget nøje. En af dem har hr. Erlendsson allerede været inde på. Lad os tage § 12, hvor det hedder:

„Indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at sera, vacciner og andre biologiske lægemidler, der forhandles eller udleveres fra statens serum-institutter, ikke skal optages i sundhedsstyrelsens specialitetsregister.“

Hvorfor dog denne særbestemmelse for statens serum-institutter? Når der tales om biologiske lægemidler, bør man jo ikke overse, at over halvdelen af dansk produktion af lægemidler netop består af biologiske lægemidler, hvortil bl. a. penicillin, insulin osv. hører. Efter min opfattelse bør alle underlægges sundhedsstyrelsens kontrol, også statens institutter. Måske er der for øjeblikket ikke penge og personale nok til at føre denne kontrol, men deri kan dog ikke ligge en begrundelse for at give afkald på princippet i en så vigtig lovgivning. Hovedreglen må dog vist være, at lægemidlers værdi skal dokumenteres og kontrolleres. Hvorledes kan forbrugeren ellers få sikkerhed for, at hans tillid til lægemidler ikke misbruges?

Et andet spørgsmål, som også er blevet nævnt af en tidligere ordfører her, opstår i forbindelse med § 6, som man kan undre sig meget over, især når man læser bemærkningernes sidste afsnit, der kan føre til forvirring og farlige misforståelser. Det hedder i bemærkningerne til § 6:

„Det forudsættes, at sundhedsstyrelsen stiller krav om, at et lægemiddels fællesnavn på etiket og emballage angives lige så tydeligt (med samme skrifttype og -størrelse) som dets eventuelle særnavn.“

Er der mon hjemmel til denne bestemmelse i loven overhovedet? I hvert fald har den, der har skrevet disse linjer, ikke meget forstand på typografi, for så ville han vide, at benyttelse af samme store type på en etiket må virke uklart og kan få farlige fejltagelser til følge. På en bil skriver man jo heller ikke under firmabetegnelsen i samme store bogstaver „automobil“.

Der kunne også siges en hel del om EF-direktiver, om undtagelse af de såkaldte allergifremkaldende stoffer og om forholdet mellem reklame og den nødvendige forbrugerinformation. Det skal jeg lade ligge.

Vi noterer med glæde i ministerens skriftlige fremsættelse, at han tilsiger en absolut positiv vilje til at se på mulighederne for forhandling af de såkaldte homøopatiske præparater af en vis fortynding. Desværre synes det, som om denne positive vilje ikke